

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

ІНВЕРСІЯ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкит 07-20

факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Китайська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша –
китайська

Мироненко Марії Костянтинівни

Науковий керівник:

к.ф.н. Щербаков Я.І.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ІНВЕРСІЯ У КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	5
1.1. Огляд теоретичних концепцій інверсії: визначення інверсії та її роль у мові.....	5
1.2. Перспективи інверсії в китайському мовознавстві: еволюція поняття інверсії та її розвиток у наукових дослідженнях.....	12
1.3. Типи інверсії в китайській мові та аналіз інверсованих схем компонентів в сучасній і давньокитайській мові. Стилїстична, граматична, і локативна інверсії.....	14
Висновки до Розділу 1.....	23
РОЗДІЛ 2. Практичний аналіз вживання інверсії в сучасній китайській мові.....	24
2.1. Аналіз семантичних та стилїстичних аспектів інверсії у китайській мові: вживання інверсії в сучасних китаємовних текстах.....	24
2.2. Порівняльний аналіз інверсії у китайській та інших мовах.	27
2.3. Дослідження вживання інверсії у сучасному китайському мовленні: аналіз мовленнєвого китаємовного дискурсу, у якому використовується інверсія.....	30
Висновки до Розділу 2.....	33
ВИСНОВКИ.....	34
АНОТАЦІЯ.....	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	37

ВСТУП

Вивчення інверсії в китайській мові може привести до вивчення різних лінгвістичних аспектів. Інверсія - це лінгвістичний термін, який використовується для опису зміни порядку слів у реченні з метою наголошення, виразності або зміни стилістичного ефекту. Інверсія, або зміна порядку слів в реченні (з наголосу чи стилістичних причин), є відмінною рисою китайського синтаксису та граматики. Дослідження цієї теми, ймовірно, включатиме заглиблення в нюанси структури речень, синтаксис, а також культурні та лінгвістичні аспекти, які впливають на використання інверсії в китайській мові.

Актуальність теми роботи: Вивчення інверсії в китайській мові виникає з необхідності у глибокому розумінні унікальних особливостей синтаксичної та граматичної структури, що визначається відмінною лінгвістичною системою. Це дослідження актуалізується в контексті поглибленого аналізу мовних взаємодій, що відкриває нові горизонти для наукового співтовариства та сприяє покращенню методології вивчення китайської лінгвістики.

Метою роботи є дослідження різних лінгвістичних аспектів інверсії в китайській мові, зосереджуючись на синтаксисі, семантиці, стилістичних та культурних аспектах.

Відповідно, ми поставили такі завдання для цього дослідження:

- 1) дослідити різні типи інверсії в українській та китайській мовах;
- 2) порівняти функції інверсії в китайській та українській мовах;
- 3) дослідити вплив інтернет-спілкування на використання інверсії в китайській мові;
- 4) розглянути приклади з офіційних промов, прислів'їв та інтернет-діалогів;

Об'єктом дослідження є інверсія в китайській мові.

Предметом дослідження є вплив інверсії на синтаксичні та семантичні структури, стилістичні особливості та культурні взаємозв'язки.

Методи дослідження: порівняльний аналіз, тобто порівняння використання інверсії в китайській мові з іншими мовами (англійська та німецька), підкресливши, які риси інверсій всіх мов є спільними та протилежними. Дослідження включає аналіз вживання інверсії у синтаксичних конструкціях, особливу увагу приділено семантичним функціям.

Наукова новизна полягає в детальному розгляді інверсії в контексті китайської мови, враховуючи сучасні дослідження та підходи.

Практичне значення одержаних результатів полягає в розумінні та використанні інверсії в китайському мовленні, що може мати важливе значення для вивчення мови та культури.

Матеріалом дослідження слугували інвертовані речення з китайської, англійської, української та німецької мов.

Структура. Робота складається зі вступу, двох розділів, анотації та списку використаних джерел. Обсяг складає 35 сторінок.

РОЗДІЛ 1. ІНВЕРСІЯ У КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Огляд теоретичних концепцій інверсії: визначення інверсії та її роль у мові

Зі словнику “Основні лінгвостилістичні поняття і категорії” (словник-довідник філолога) поняття “інверсія” визначається як “мовленнєво-стилістичний засіб, який полягає в незвичному розташуванні слів у реченні (зміна, порушення усталеного порядку) з метою емоційно-сміслового увиразнення тих чи інших членів речення або для надання вислову особливого стилістичного забарвлення.” (Основні лінгвостилістичні поняття і категорії” (14)

Інверсія використовується не лише для відділення певних слів у реченні та акцентування смислових нюансів, а й з метою надання висловлюванню експресивності та стилістичної виразності. Вона служить для урочистого викладу, розмовно-розповідного характеру оповіді, а також для ритмізації слів у реченні. Інверсований член речення інтонаційно виділяється і сприймається мовцями як ключовий.

Питання про те, хто саме перший вивчав інверсію в Давньому Римі чи Греції, може бути дещо проблематичним через обмежену кількість письмових записів та збережених текстів з того часу. Зазвичай, це більше питання археології мови, інтепретації старовинних текстів та лінгвістичної аналізу.

Однак Цицерон розмірковував про різні способи розташування слів у реченні. Він розглядає три способи розташування слів, які відповідають різним напрямкам читання або вираженню мовлення.

1. Прямий і природний порядок (*triplex commutatio ordini*): Цей порядок вважався найприроднішим, бо відповідає стандартному порядку слів, коли рухаємося від початку до кінця.

2. Обернений порядок (*invertatur ordo*): обернений порядок, коли рухаємося від кінця до початка, що є відхиленням від стандарту.

3. Розділений порядок (*intercise atque permixte*): Це стосується можливості розділення взаємопов'язаних слів іншими словами, що може додати варіації до структури речення. В більш пізніх досліджень європейських лінгвістів цей порядок був найменованій “hyperbate” (від гр. *hyperbatys* — «перемішання») - це явище, яке полягає в порушенні звичайного порядку слів у реченні.”(3)

Теоретичне розглядання інверсивного та неінверсивного словопорядку вперше виникло у французьких граматиках XVIII століття. У Франції того часу відбувалася обговорення щодо так званого “природного” порядку слів. “Серед учених були дві групи прихильників двох напрямків: “раціоналістичний” і “сенсуалістичний”.” (22)

Представники першого напрямку, такі як Н. Бозе, С. Шено дю Марс та інші, вбачали “природність”, яка визначалася відповідністю логічному мисленню, у порядку слів, перш за все, який був характерний для французької мови: підмет — присудок — додаток. Вони розглядали відхилення від цього порядку як інверсію. Наприклад, Н. Бозе вказував, що синтаксичні правила повинні бути однаковими для всіх мов, і інверсія розглядалася як аномальне відхилення від нормального порядку слів. Таким чином, в мовах, де інверсія можлива, слід переставляти слова так, щоб структура речення відповідала природному порядку.

Представники “сенсуалістичного напрямку” — П. Батте, Е. Бонно де Кондільяк, Д. Дідро — наголошували на природності вільного порядку розміщення слів, що відображає сприйняття самої людини та враження в тій послідовності, в якій людина їх отримує.

Сам термін “сенсуалістичний” може означати щось, що виражає чуттєвість, витончений смак або зосереджений на задоволенні від відчуттів та емоцій.

А. Плюш був найяскравішим прихильником цього напрямку, він вважав, що інверсія і є відображення природного словопорядку і наполягав при перекладі текстів латинських і давньогрецьких авторів не змінювати інверсійний порядок речень в текстах. Існували дві обґрунтовані причини: по-перше, уникнення руйнування стилістичного

наповнення тексту за допомогою зворотів; по-друге, існував потенційний ризик спотворення смислу тексту.

На відміну від Г. Жирара і Н. Бозе, які були впевнені в перевагах французької мови над іншими, автор висловлював думку, що французька та інші мови, які не мають граматичних флексій, не можна вважати повноцінними. На основі кількох європейських мов, де відсутні відмінкові закінчення, Плюш зробив висновок, про повну залежність семантики речення від його структури та порядку слів.

“Речення з прямим порядком та його значення:

Французька: Le jeune Hébreu tua le Philistin — «Молодий гебрей убив філістимлянина».

Англійська: The boy killed the Philistine — «Парубок убив філістимлянина».

Речення зі зміненим розташуванням слів та його значення:

Le Philistin tua le jeune Hébreu — «Філістимлянин убив молодого гебрея».

The Philistine killed the boy — «Філістимлянин убив парубка.»” (22)

Ідеї Плюша частково підтримав німецький філософ І. Г. Гаман. У своїй розвідці "Різноманітні зауваги щодо сполучення слів у французькій мові" (1760) він висловлював негативне ставлення до модифікації структури речень у творах стародавніх авторів, тлумачачи це, подібно до Плюша, як спотворення краси та вишуканості вираження. Подібно своїм попередникам, “І. Г. Гаман звертав увагу на можливість інверсії в мовах, де існують відмінкові парадигми. Вказуючи на свою рідну німецьку мову, він підкреслював стійкість семантики речення при перестановці його складових:” (22)

Член речення на першому місці	Речення та його значення
підмет	Er hat mir das Buch gegeben — «Він дав мені книжку».
частина присудка	Gegeben hat er mir das Buch — «Дав він мені книжку».

непрямий додаток	Mir hat er das Buch gegeben — «Мені він дав книжку».
прямий додаток	Das Buch hat er mir gegeben — «Книжку він мені дав».

(*Pluche A. La Mécanique des langues et l'art de les enseigner. — Paris, 1751. — P. 120-122.*)

Зміст залишається незмінним, відмінність між реченнями полягає лише в логічному наголосі. За думкою автора, чим більше та виразніше граматичні зміни відмінюваних частин мови, таких як іменники та дієслова, тим більше вільність у їхньому синтаксичному сполученні. У французькій граматиці ці ознаки або менш різноманітні, або менше виразні, тому інверсія в ній виключається.

Отже, раціоналісти та сенсуалісти розглядали поняття "інверсія" в різні вектори. Для прихильників раціоналістичних поглядів інверсія представляла собою аномальне відхилення від природного словопорядку, у той час як для сенсуалістів вона вважалася вираженням природності, тобто як щось, чого завжди слід прагнути.

Європейські погляди виявили вплив на концепцію інверсії в українській мові, визначаючи особливості сприйняття та використання даного явища. Аналіз європейських лінгвістичних парадигм, зокрема французької, німецької та інших, допоміг установити взаємозв'язок між структурою європейських мов та використанням інверсії.

Проблеми словопорядку торкалися І. Левицький, О. Огоновський, І. Могильницький, О. Попович, С. Смаль-Стоцький. Вчені визнавали двозначність розташування слів в українському реченні, виходячи із концепції французьких вчених природного порядку слів: порядок "підмет — присудок — додаток". Вони виявили і виділили прямий порядок, який характеризували як "логічний і правильний", а в опозицію до нього встановили переставний або свобідний порядок слів, інакше кажучи, інверсоване речення.

С. Смаль-Стоцький вказує на використання конструкції, де присудок слідує після підмета, особливо у випадках, коли вже згадано додаток або обставину на початку речення (“В однім городі жив купець; у нього не залишилося товарів”) (12). Він робить аналогію з інверсією в німецькій мові («In einer Stadt lebte ein Kaufmann; dem waren die Waren ausgegangen»), вбачаючи схожість у цих конструкціях і розуміючи інверсію приблизно так само, як і Н. Боже.

“М. Перегінець в 1931 р. запропонував свою класифікацію різновидів порядку слів запропонував 1931 р., виокремивши такі типи:

1) Природно-логічний (Узуальний):

- Характеристика: Порядок слів визначається принципом причинової залежності та формально відображає послідовність елементів словосполучення.

- Приклад: "Літо прийшло. Поля цвітуть. Птахи співають."

2) Контактний:

- Характеристика: Впорядковує компоненти відповідно до їхніх внутрішніх зв'язків, уникаючи розділення між зв'язаними мовними одиницями.

- Приклад: Радість її очей вразила його.

3) Словопорядок, зумовлений конкретністю:

- Характеристика: Залежить від конкретності та реальності понять, де близькі за змістом частини розташовуються поруч.

- Приклад: "Гарбузи, червоні та соковиті, красуються на городі."

4) Імпульсивний (Збуджувальний):

- Характеристика: Ставить на перше місце елемент, щоб зосередити увагу співрозмовника на ньому.

- Приклад: "Хліба й видовиськ хочемо ми."

5) Імпресивний (Напружувальний):

- Характеристика: Переносить головний елемент для створення напруженості та утримання читача чи слухача в невизначеності.

- Приклад: "В розквіті весняної краси каштан кидає свої тіні на майдан."

б) Музичний (Ритмічний):

- Характеристика: Упорядковує складники відповідно до ритміки й мелодіки, а не логічних чи граматичних взаємозв'язків.

- Приклад: "Шепіт лісу, спів пташок, бренькіт струн відзначають прихід літа."

Таким чином, різні типи порядку слів в реченні виражають різні структурні та емоційно-експресивні аспекти мовлення." (22)

Ю. Шереха (Шевельова), в свою чергу, до своєї класифікації виділяє два розповідні типи (просторово-розповідний і часово-розповідний). Він стверджував, що речення узуального типу в українській мові можна зустріти мало. "Узуальний порядок слів своєю спокійною врівноваженістю не відповідає живій, схвильованій розповіді. В таких випадках найчастіше вдаються до розповідних типів порядку слів."(2)

Перший тип відзначається розташуванням присудків на першому місці з метою звернення уваги читача на те явище, про яке говориться в реченні, даючи змогу охопити описом увесь простір: "Блищала на сонці черепиця дахів, світилися вікна в мечетях, пашів нагрітий камінь, горіли, як маки, фези..." (М. Коцюбинський).

"Коли треба переказати певні події в їх часовій послідовності, підкреслюючи динаміку описуваного, стає більше в пригоді часово-розповідний тип порядку слів."(2)

Другому типові властиве перенесення присудків на кінець речення з метою підкреслення динаміки подій: "Не один нащадок Прометея блискучу іскру з неба здобував, і безліч рук до неї простягалось" (Л. Українка)

В сучасних дослідженнях вчені акцентують увагу на вивченні функціональної ролі інверсії. Замість того, щоб розглядати інверсію як просте "відхилення" від прямого порядку слів у реченні, вони спрямовані на розуміння суті інверсії та того, для чого саме вона використовується в конкретних контекстах.

Певна група фахівців вважає інверсію формою, в якій будь-який член речення переноситься зі свого звичайного положення на інше для надання йому більшої виразності та значущості. Таким чином, інверсія розглядається як стилістичний засіб,

сприяючи виконанню цієї функції, відзначають С. Я. Єрмоленко, О. О. Селіванова, С. О. Караман та інші.

“На думку А. И. Багмут, роль інверсії полягає в акцентуванні уваги на конкретному предметі за рахунок незвичайного розташування у реченні (наприклад, виведення додатка на початок речення): "Золотий лист на стежці зустрів я." (1)

Дослідниця М. У. Каранська не обмежує трактування цих порядків лише відношенням до головних членів речення, вона виокремлює три типи словопорядку: прямий, зворотний і інверсивний.

Прямий порядок використовується в прикладі "В городах земля одягнена в камінь і залізо і недоступна" (12), де слова розташовані в стандартному логічному порядку.

Зворотний порядок використовується в прикладі "Небо скуйовджене і розколисане дрантя спустило на темні бори"(12), де слова розташовані у зворотному, несподіваному порядку, що може бути характерним для поезії або художнього висловлення.

Щодо інверсивного порядку, він виявляється в прикладі "Ви служите де? Мачухою стала на вулиці тьма".(12) Інверсивний порядок включає перестановку слів, щоб створити особливий ефект чи виразність. У цьому випадку він може бути викликаний специфічними умовами висловлення, такими як віршування.

Отже, дослідниця визначає різні типи словопорядку і вказує на те, що зворотний порядок може бути зумовлений певними умовами висловлення, зокрема, коли йдеться про віршування.

1.2. Перспективи інверсії в китайському мовознавстві: еволюція поняття інверсії та її розвиток у наукових дослідженнях.

В академічній спільноті точаться суперечки щодо того, чи існують зворотні речення в китайській мові. В першій половині 20 століття майже неможливо повномасштабних наукових праць вивчення інверсії в китайській мові. І навіть після того, як китайська лінгвістика почала еволюціонувати, таке явище як інверсія не була достатньо відома, термін був виявлен з зарубіжних праць.

Декілька вчених саботували існування інверсії в китайській мові.

Вчені Лю Шусян і Пан Веньго вважають, що китайська мова не має інверсированих речень. “Лю Шусян аргументує з погляду гнучкості компонентів речення, стверджуючи, що китайська мова не потребує обговорення прямого чи інверсованого порядку слів.” (29)

Пан Веньгоу використовує нову лінгвістичну типологію як підставу для відхилення існування обернених конструкцій у китайській мові. “Його доводи мають два аспекти: по-перше, поточна система граматики китайської мови, яка визначає складові речення, природно відкидає явище інверсії; по-друге, характер китайської мови, де "тема-коментар" не залишає простору для існування інверсованих конструкцій.”(30)

Хоча точки зору різних учених на питання про існування обернених конструкцій у китайській мові різняться, навіть існують протилежні думки, проте не можна заперечувати, що інверсія існує не тільки у класичних китайських віршах.

Існує ще одна точка зору на те, чи існують в китайській мові обернені конструкції, проте вона відрізняється. У пана Ци Хуян як зазначено в його книзі "Грамматика китайської мови для іноземців", звичайний порядок слів у китайському реченні полягає в тому, що підмет стоїть перед присудком, а об'єкт розташовується після присудка, адже відношення між ними залишається позначеним порядком слів "підмет-присудок", "діяч-об'єкт" і "обставина-головне слово". Проте за певних умов позиції складових у реченні можуть обертатися, тобто присудок може стояти перед підметом, об'єкт - перед дією, а

головне слово - перед обставиною. Він називає цей явище "обертання", яке полягає у зміні звичайного порядку слів у реченні, проте синтаксична структура та семантичні відношення залишаються практично незмінними.

Вчений Лу Цзяномін вважає, що в китайській мові відсутні жорсткі морфологічні зміни, і хоча позиції підмета і присудка, модифікаторів, центрального слова та об'єкта у синтаксичній структурі речення в цілому залишаються сталими, у мові є часті зміни позицій в розмовній мові. Вчений. У своїй книзі "Сучасна риторика" в п'ятому розділі першого розділу, пан Луо Сяосу називає "перестановку" у реченні "перестановкою", він вважає, що "перестановка" полягає в тому, щоб отримати позитивний риторичний ефект, змінивши звичайний порядок слів, після такої зміни речення називають перестановкою.

Пан Чжань Бінь у своїй книзі "Новий курс сучасного китайського" не лише вказує на конкретні прояви перестановки, але також згадує проблему "відновлення" складових перестановки. Він вважає, що компоненти перестановки не лише можуть бути перенесені, але й базовий зміст і структура речення залишаються незмінними після перенесення.

1.3. Типи інверсії в китайській мові та аналіз інверсованих схем компонентів в сучасній і давньокитайській мові. Стилістична, граматична, і локативна інверсії.

Вивчення інверсії у китайській мові є ключовим аспектом для розуміння синтаксичної та стилістичної складової цієї мови. Інверсія, або "倒装句", є важливим явищем, яке зустрічається як у сучасній, так і у давньокитайській мові. В даній роботі ми дослідимо різні типи інверсії, такі як стилістична, граматична та локативна, а також проведемо аналіз інверсованих схем компонентів в обох формах китайської мови.

У сучасній китайській мові основний порядок слів передбачає розташування означального підмета перед прислівником або предикатом, який може включати доповнення, та об'єктом. У цій конструкції атрибутиви зазвичай виступають після об'єкта.

У давньокитайській мові головний порядок слів виявлявся як "Підмет + Присудок + Додаток". Зазначено, що розміщення додатків, визначених слів і прислівників зазвичай передували слову, яке вони модифікували. В сучасній китайській мові, натомість, доповнення, прислівники і визначені слова зазвичай розташовуються після присудка.

Тим не менш, лінгвісти виділяють основні 4 зворотні конструкції:

主谓倒装 - Сучасна китайська мова використовує обернений порядок слів для створення питальних або окличних речень, які мають на меті звернути увагу до певного елемента висловлювання або виразити певний ступінь зацікавленості або здивування. Наприклад: "好看不, 这电影?" (Чи цікава ця кінострічка?) Часто використовує кому для відокремлення прямої мови від питального або окличного слова.

Давньокитайська мов використовувала обернений порядок слів для підсилення емоційного забарвлення висловлювання, особливо у питальних або окличних реченнях. Наприклад: "何哉, 尔所谓达者?" (Що це таке, той, кого ви вважаєте знаючим?)

Також використовувала обернений порядок слів для забезпечення рифмування у поезії. Наприклад, "桃之夭夭，灼灼其华" (Барвистість персика вечірнього, його барви вогняні).

宾语前置 - У сучасній китайській мові, використання препозитивного додатка (宾语前置) сприяє підкресленню важливості чи акцентуванню уваги на самому додатку. Це може відбуватися навіть без необхідності застосування оберненого порядку слів. Наприклад, у реченні "小说，我要借" (Роман, який я хочу взяти наперед), додаток "роман" розташований перед дієсловом "хочу взяти", проте це не є оберненим порядком слів.

Проте, коли препозитивний додаток передбачає зміну сенсу або функції висловлювання, може виникати інвертований порядок слів. Наприклад, у реченні "他哪儿也不能去" (Він не може піти нікуди), додаток "哪儿" (нікуди) передбачає обернений порядок слів, що відображає зміну сенсу у порівнянні з реченням "他也不能去哪儿" (Він також не може піти кудись).

У давньокитайській мові, 宾语倒装 (обернений порядок дії та об'єкта) використовувався для надання підсилення дії або значення об'єкта. Це може бути розділено на кілька типів:

1. Негативні речення з оберненим порядком об'єкта та дії, коли перед дієсловом стоїть слово з відмовною значущістю, а об'єкт - займенник, наприклад: "不敢有后，无我怨" (Я не смію залишати за собою ніяких слідів, і немає жодних обвинувачень в мені).

2. Питальні речення з оберненим порядком об'єкта та дії, коли об'єкт є питальним займенником.

3. Вживання "之" або "是" для підсилення об'єкта, наприклад: "惟命是听" (Слухаю лише ваші накази).

Вживання прийменників "以" або "于" для підсилення об'єкта, наприклад:

"一言以蔽之" (Одне слово; загалом).

定语后置 - У сучасній китайській мові 定语后置 (післяпоставлене прикметникове обставина) використовується для підкреслення або акцентування уваги на певному аспекті або властивості об'єкта. Це може відбуватися за рахунок обміну місцями між прикметником та його центральним словом. Наприклад, у реченні "她一手提着竹篮，内有一个破碗，空的" (Вона тримала кошик, всередині якого була стара миска, пуста), підкреслено, що миска є порожньою, а "порожня" стоїть перед "мискою", що робить акцент на цій властивості.

У стародавній китайській мові 定语后置 (постпозитивна прикметникова обставина) також використовувалося для підсилення значення центрального слова, але це відбувалося через різноманітні способи. Наприклад, може використовуватися структура "者" після центрального слова для підкреслення певної характеристики, або використання прийменника "之" після центрального слова для об'єднання з післяпоставленим прикметником. Ці способи використання мають на меті підкреслити важливість центрального слова та його характеристик. Наприклад, у реченні "蚓无爪牙之利，筋骨之强" (2 (Шерсті немає сили в зубах і кігтях, але м'язи і кістки міцні), використання "之" після центрального слова "利" (сила) підкреслює його важливість.

状语后置 - У сучасній китайській мові, 状语后置 (постпозитивна обставина) або післяпредикативний обставинний вираз може мати дві форми: перша форма - це розташування обставини після основного дієслова, наприклад, у реченні "你去了哪了，昨天?" (Куди ти пішов вчора?), обставина "вчора" розташовується після дієслова "пішов". Друга форма - це коли центральне слово дієслова розташоване перед ним, а обставина, разом з підметом, розташовується після дієслова. Наприклад, у реченні "去了哪了，你昨天?" (Куди ти пішов вчора?), обставина "вчора" розташовується після дієслова "пішов",

але перед підметом "ти". Ці дві форми різняться за розташуванням обставини відносно основного дієслова.

В давньокитайській мові післяпредикативний обставинний вираз включає у себе структуру прийменника "以" або "于" (乎) та його об'єкта, як у прикладах "为坛而盟, 祭以尉首" ("для алтаря і присягнемо, приносячи [жертву] зі склавшого") та "得双石于谭上" ("отримавши дві скелі на вірші Тань").

У класичній китайській літературі післяпредикативні обставинні вирази зазвичай розташовуються після присудка. Це засвідчують такі зразки:

Загальний обставинний вираз, який включає прийменник "于" (або "乎"), зазвичай знаходиться в кінці речення. Наприклад:

佚之狐言于郑伯曰…… («Хацзи говорив про герцога Чжень …») (У цьому реченні "于郑伯" є післяпредикативним обставинним виразом. Переклад на сучасний китайський мову потребує розміщення "于郑伯" перед "言".) (15)

君子博学而日参省乎己…… («Вчений день-деньськільки вивчає, і він регулярно робить самоперевірку …») (Тут "乎己" є післяпредикативним обставинним виразом. "乎" еквівалентно до "于". При перекладі на сучасний китайський, "乎己" слід розмістити перед "参省".) (15)

Іноді прислівник, утворений зі слова «以», ставиться після головного слова. Наприклад:

王尝语庄子以好乐, 有诸? (《庄暴见孟子》) (15)

(Великий король колись розповів Цзуаньцзи про своє захоплення музикою. Це правда?)

У стандартній структурі китайського речення, означення завжди розташовується перед головним словом, яке воно характеризує. Наприклад:

这本有趣的书 (Ця цікава книга) - означення "有趣的" стоїть перед головним словом "书".

Проте в давній та розмовній китайській мові було поширене використання інверсії, де означення могло ставитися після головного слова, а не перед ним:

书这本有趣的 - Тут "书" (книга) - є головним словом, а "有趣的" (цікава) - означення йде після.

Ця інверсія означення та головного слова використовувалася для підкреслення та виділення головної ідеї, фокусування уваги на ній.

Навіть якщо це відрізняється від типового порядку слів української мови, в китайській цей порядок "головне слово + означення" був звичним явищем, яке допомагало зробити речення більш виразним.

В китайській мові існують різні варіанти порядку слів, які можна використовувати зміни емпізи, стилю чи контекстуальних цілей.

“У своїй дослідницькій роботі Лілі Томпсон та Чарльз Лі розглядають такі схеми:

1. Subject-Verb-Object (SVO) – Стандартний порядок слів.

Приклад: 我吃了苹果。 - "Я з'їв яблуко."

2. Subject-Object-Verb (SOV) - Підмет та об'єкт стоять перед дієсловом.

Приклад: 我苹果吃了。 - "Я яблуко з'їв."

3. Verb-Subject-Object (VSO) - Дієслово йде перед підметом та об'єктом.

Приклад: 吃了我苹果。 - "З'їв яблуко я."

4. Verb-Object-Subject (VOS) - Дієслово йде перед об'єктом, а потім слідує підмет.

Приклад: 吃了苹果我。 - "З'їв яблуко я."

5. Object-Verb-Subject (OVS) - Об'єкт йде перед дієсловом, а потім слідує підлягає.

Приклад: 苹果吃了我。 - "Яблуко з'їв я." (16)

Хоча перші дві схеми (SVO та SOV) є найбільш поширеними, всі ці варіанти можуть використовуватися для різних емоційних, стилістичних або поетичних цілей в залежності від контексту.

Схеми VSO, VOS, OVS є формою емпізи, де кожне речення має акцент на певну річ. Проте, SOV має іншу природу, можна припустити, що вона є граматичною інверсією. У китайській мові непрямий об'єкт (IO) передує прямому об'єкту (DO). DO передає результат дії, а IO вказує на того, на кого ця дія впливає.

Непрямі доповнення часто зустрічаються з дієсловом «给 gěi» (давати).

Приклад: 她给你什么? - "Що вона тобі дала?"

У китайській мові непрямі доповнення (індиректні об'єкти) часто використовуються з прийменниками, що вказують на відношення між дією та об'єктом.

Приклад: 我和朋友一起去了公园。 - "Ми з друзями пішли в парк."

我学习向老师问问题。 - "Я запитую вчителя питання."

Проте, IO не завжди має схему, подібну до SOV – такі додатки можуть розміщуватися після присудка або оформлені прийменником.

Приклад: 我送了礼物给我的朋友。 - "Я подарував подарунок своєму другу."

我买了一本书给她。 - "Я купив книгу для неї."

У китайській мові прямі доповнення (прямі об'єкти) зазвичай не використовуються з прийменниками, а просто йдуть після дієслова або дієслівної конструкції.

Приклад: 我买了一本书。 - "Я купив книгу."

他吃了三个苹果。 - "Він з'їв три яблука."

我们看了那部电影。 - "Ми подивилися той фільм."

SOV та IO також використовуються у випадках, коли певні дієслова в китайській мові не приймають DO.

Приклад: 我可以跟她约会。 - "Я можу з нею зустрітися (піти на побачення)".

Об'єкт у SVO відповідає прямому доповненню (перехідному дієслову). У китайській мові, прикладами якої можуть бути прийменникові фрази, що зазвичай розміщуються перед дієсловом або прикметником, в особливих випадках прийменникову фразу можна розмістити після дієслова. Наприклад, 约会 — це дієслово в китайській мові, але, на відміну від англійської, воно не може мати прямого доповнення, оскільки воно є неперехідним і означає "йти на побачення", а не "зустрічатися".

Локативна інверсія

“В традиційній лінгвістиці перший час вважалось, що локативна інверсія майже у всіх випадках відхиляється від типової конструкції SVO, наприклад, у випадку, коли присудок (дієслівний присудок або фраза) виноситься на початок речення, як у конструкції VP 有, наприклад: 有一隻狗. Проте цей приклад не є локативною інверсією лише тому, що присудок з'являється на початку речення. Питання, яке порушується тут, стосується унікальних семантичних особливостей мандаринської локативної інверсії (ЛІ) та її основного семантичного передбачення. Традиційні підходи часто пов'язують ЛІ виключно з 有 'існування', але такий підхід може пропустити відмінну семантичну природу ЛІ в мандаринській мові. Хоча поняття 'існування' явно закодоване в існуючому дієслові "yǒu", воно може не бути центральним семантичним ядром локативної інверсії.”

(17)

A. (existential-yǒu + VP) 有一個人來了 “There comes a person.”

B. (existential-yǒu + Locative PP) 有一個人前面 “There is a person in the front.”

C. (Locative Inversion) 前面有一個人” (17)

“У випадку з existential-yǒu + VP (приклад A), дієслівний присудок вказує на наявність чого-небудь, але це не є ЛІ. У випадку з existential-yǒu + Locative PP (приклад B), дієсловний присудок заміненний прийменниковим присудком, що також не є ЛІ.”(17)

Локативна інверсія (приклад С) відбувається лише тоді, коли прийменниковий присудок виводиться уперед.

“D. (NP + Locative PP) 一個人在前面 ‘A person is in the front’

E. (NP + Locative PP + VP) 一個人在前面坐著 ‘A person is sitting in the front’

G. (Locative Inversion) 前面坐著一個人 ‘In the front sits a person’” (17)

Аналогічно, у випадках з NP + Locative PP (приклад D) та NP + Locative PP + VP (приклад E), дієсловний присудок вказує на наявність предмета та його дії, але ці конструкції не є ЛІ. Локативна інверсія (приклад G) відбувається лише тоді, коли прийменниковий присудок виводиться уперед.

Роль також грають аспектичні маркери 了 і 着. Дослідник () пише, що аспектичні маркери можуть здаватися взаємозамінними, вони насправді мають відмінні ролі в структурі ЛІ.

У контексті авторської аргументації: ЛІ з "着" використовується для введення або повторного введення післядієвого іменника на сцену, на яку посилається локатив. Це означає, що в даній структурі післядіємний іменник виступає як презентаційний фокус.

ЛІ з "了", натомість, використовується для коментування початкового локативу. Тут післядіємний іменник не виступає як презентаційний фокус, але набуває іншої ролі - вказівки на те, як дія, виражена дієсловом, впливає на локатив.

“Щодо семантики "了" та "着" у Локативній Інверсії (ЛІ), результат показує, що вони мають різні функції: "着" акцентується на результаті дії, в якому післядіємний іменник уводиться на сцену, тоді як "了" використовується для коментування початкового локативу. Наприклад:

У випадку з "着" підкреслюється, що результат після дії стативізується та підтримується. Приклад:

Скажімо, ми маємо речення: "桌子上坐着一个人" (На столі сидить людина).” (26)

“У цьому реченні "着" вказує на статичну дію або стан, який відбувається після дії "сидіти" (坐). Тобто, воно підтримує та статичне положення людини на столі після того, як вона сіла.

З "了" фокусується лише на закінченні дії, без урахування подальших стадій.

Приклад: "书架上放了一本书" (На книжковій полиці поставили книгу). У цьому реченні "了" вказує на те, що дія "поставити книгу" (放一本书) вже завершилася. Воно фокусується на результаті дії - книга була поставлена на книжкову полицю, і не розглядає подальших стадій цієї дії.” (26)

Узагальнюючи, дослідження показує різницю між використанням "了" та "着" у ЛІ. Ці різні функції підкреслюють різницю в аспектних значеннях цих маркерів, що ще раз підтверджується дослідженням Сміта (1991) (SMITH, CARLOTA S. 1991. The parameter of aspect. Dordrecht: Kluwer).

Висновки до Розділу 1

Інверсія - це стилістичний засіб, який полягає в незвичному розташуванні слів у реченні для акцентування уваги на них та надання їм емоційно-сміслового забарвлення. Українська парадигма дослідження інверсії ґрунтується на європейських теоріях, але також враховує особливості української мови.

Дослідники виділяють різні типи інверсії: за місцем компонента (винесення на перше місце другорядних членів речення), за функцією (емоційна, експресивна, логічна, інтонаційна), за метою (виділення певного слова, акцентування уваги, створення ритму, підкреслення динаміки). Емфатична інверсія використовується для підкреслення певного слова або фрази в реченні. Поєднувальна інверсія використовується для поєднання двох або більше речень в одне.

Типи інверсії в китайській мові: стилістична (використовується для підкреслення певного слова або фрази, для створення риторичного ефекту),

Граматична (зміна порядку слів для досягнення певного граматичного ефекту, наприклад, для формування питальних або окличних речень), локативна (винесення локативного компонента (прийменникової фрази) на початок речення). Інверсія використовується для підкреслення певних слів, створення риторичних ефектів, формування питальних або окличних речень, а також для винесення локативного компонента на початок речення.

Семантика локативної інверсії в мандаринській мові не обмежується лише поняттям "існування". "了" коментує початковий локатив, а "着" вводить або повторно вводить післядієвий іменник наперед.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ВЖИВАННЯ ІНВЕРСІЇ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1 Аналіз семантичних та стилістичних аспектів інверсії у китайській мові: вживання інверсії в сучасних китаємовних текстах

Розгляд сучасного китайського мовлення, зосереджений на комерційних текстах, таких як рекламні матеріали, виявляє деякі особливості використання інверсії. Хоча зазвичай рекламні лозунги в Пекіні дотримуються стандартного порядку слів, існують випадки, коли вони використовують інверсію для досягнення ефективності комунікації.

Один із прикладів такої інверсії можна побачити у рекламі Nike з лозунгом "Just Do It" (23), де використовується китайська ідіома "趁热, 马上打铁" ("Кувати залізо, поки гаряче"). У цьому випадку інверсія виникає за рахунок нестандартного порядку слів у фразі, який відрізняється від типової структури простого речення китайської мови. Зокрема, обставина часу "趁热" ("коли гаряче") розміщується перед присудком "马上打铁" ("відразу кувати залізо"), утворюючи таким чином зворотний порядок слів. Це створює враження експресивності та лаконічності, що є характерним для ідіоматичних виразів та приказок у китайській мові. Такий вибір синтаксичної структури сприяє виразності та запам'ятовуваності рекламного повідомлення, підсилюючи його вплив на аудиторію.

Інверсія, як правило, виявляється досить рідко у стандартній китайській мові, в особливості випадків реклами. Є випадки припущення займенників чи присвійних часток 的.

Можемо надати приклад з наступним виразом з реклами 麦当劳: 首个对外发行数字藏品「咔滋」登场 (13)

Повна структура мала б бути такою:

首个对外发行(的)数字藏品「咔滋」登场

De (的) - присвійна частка, яка зв'язує "对外发行" з "数字藏品".

Використання інверсії або "倒装句" є характерною особливістю деяких діалектів китайської мови, зокрема шаньдунського. У цих діалектах властива поширена конструкція, де обставина місця передує присудку, що може бути спричинене локальними мовними особливостями. Один із прикладів такої інверсії може бути знайдений у рекламному слогані для печива Oreo від компанії Mondelez: "玩在一起奥利奥".(7)

Синтаксичний аналіз цього слогана вказує на те, що хоча на перший погляд він має стандартний порядок слів S-V-O (підмет-присудок-додаток), але конструкція "在...一起" є дещо незвичною в стандартному путунгхуа. Зазвичай вживається простіше "一起玩" (разом грати). Таким чином, цей слоган може відображати діалектне походження або віддзеркалювати легку інверсію, де обставина місця "在一起" передує присудку "玩". (7)

У рекламному борді книжкового магазину Eslite Bookstore (诚品书店), фраза "在书与非书之间, 我们阅读" (7) використовує інверсію для досягнення ефекту виразності та привертання уваги. В стандартній китайській мові порядок слів був би "我们在书与非书之间阅读", де обставина місця "在书与非书之间" (між книгами та не-книгами) слідувала б після підмета і присудка. Однак у даному випадку ця фраза переставлена, з обставиною місця на початку речення, що є відхиленням від стандартного порядку слів.

"你关心的, 才是头条" - це слоган Toutiao (今日头条) (китайський новинний та інформаційний мобільний застосунок, який рекомендує персоналізовану інформацію для індивідуальних користувачів на основі технології штучного інтелекту).

У стандартному порядку слів китайської мови, це речення мало би мати вигляд "头条才是你关心的", де підрядна частина "你关心的" (те, що тебе турбує) слідувала б за

головною частиною "才是头条" (лише є заголовком/головною новиною). Проте, у цьому слогані підрядна частина "你关心的" ставиться на початок речення, а головна частина "才是头条" іде після неї, що утворює інверсований порядок слів.

Ця інверсія підкреслює основну ідею слогану про важливість особистого інтересу в новинах.

Наступним прикладом буде "好面, 汤决定" (7)– слоган компанії локшини 汤达人.

У контексті аналізу структури речення "好面, 汤决定", фраза "好面" представляє собою іменникову групу, що вказує на "смачна локшина", а "汤决定" виступає як суб'єкт і присудок, що означає "бульйон вирішує".

Речення за правилами стандартного путунхуа мала би поставити об'єкт після присудка: "汤决定好面" (Бульйон вирішує, чи локшина смачна).

Однак тут ми бачимо, що об'єкт "好面" виставлен наперед і стоїть перед підметом і присудком, утворюючи інверсований порядок OSV.

Така інверсія, ймовірно, використана для підкреслення та акцентування уваги на "смачній локшині" як головній темі речення. Це надає фразі більшої виразності. Можливий переклад має бути: "Смачні локшини - від бульйону залежить".

2.2 Порівняльний аналіз інверсії у китайській та інших мовах

В контексті лінгвістики, порівняння інверсії в китайській та індоєвропейських мовах стає особливо цікавим полем дослідження. Зворотні конструкції в цих мовах, хоч і можуть виконувати схожі функції, але часто мають відмінності в своїй семантиці, граматичних правилах та контекстуальному застосуванні.

Інверсії в побудові питальних реченнях в китайській мові не зустрічається, в китайській не потрібно змінювати порядок слів, питання реалізується за рахунок інтонації, введення питальної частки 吗, з питаннями 有 додавання допоміжних слів "有 沒有" (你有没有问题?)

В китайській мові існує кілька різновидів емпатичної інверсії, подібно до української та інших мов. Вони використовуються для надання особливого наголосу на певних частинах речення.

宾语前置 (винесення додатка на початок речення):

这个问题，我真的不知道答案" "На це питання я справді не знаю відповіді"

来了吗，「你哥哥」？ (інвертований топік)

В китайській мові існують спеціальні граматичні маркери 把 (bǎ) та 给 (gěi), які використовуються для виділення прямого та непрямого додатків у реченні відповідно.

我把书读完了。(Я (ту) книгу (прямий додаток) прочитав.)

给 (gěi) виводить непрямий додаток (адресат або одержувач дії) перед присудком:
我给妈妈买了一束花。

Я мамі (непрямий додаток) купив букет квітів.

У порівнянні з іншими мовами, англійська - використовує питальні займенники who/what для непрямого/прямого додатків:

I gave my mom flowers. (Непрямий додаток після присудка)

I read the book. (Прямий додаток після присудка)

Українська - непрямий додаток після присудка, прямий – перед (Я купив мамі квіти). Німецька - має чіткі відмінки іменників для позначення прямого/непрямого додатків (Ich gab meiner Mutter Blumen. (Непрямий додаток у давальному відмінку)

Коли прямий та непрямий додатки присутні в одному реченні китайською, їх порядок визначається так:

给 + непрямий додаток + 把 + прямий додаток + присудок

我给妈妈把花送去了。(Я мамі квіти віднісла)

В китайській мові існує локативна інверсія, коли прийменниковий присудок або локатив виноситься на початок речення перед підметом. (前面有一個人) (

Порівнюючи з англійською та німецькою, в них також існують форми інверсії з локативами, наприклад:

Англ: Here comes the bus. В цьому реченні локатив "here" йде на початку.

Нім: Dort steht ein Haus. Тут локатив "dort" винесено на початок.

Умовні речення

Речення з умовною частиною описується умову, за якої відбувається дія в головній частині. В українській мові умовна частина може починатися з сполучників "якщо", "коли", "якби", "аби", "хіба що", "лише б", "як тільки" тощо також можуть використовуватися для створення речень з інверсією.

В англійській мові зустрічається тип умовних речень, де допоміжні слова "had", "were", а також зі словом "should" вводиться на початок речення. Замість вживання слова "if" на початку речення ми ставимо допоміжне дієслово перед підметом, щоб створити інверсію. Цей спосіб виразу є досить формальним і найчастіше використовується в літературних творах, наукових статтях, а також у високому стилі мовлення.

Наприклад: Had I known about the meeting, I would have attended. (Звичайне умовне звертання: If I had known about the meeting, I would have attended.)

Should they fail, they will try again. (Умовне звертання з інверсією: Звичайний умовний звертання: If they should fail, they will try again.)

В німецькій мові В=в підрядних реченнях сполучники (weil, wenn, als, dass, damit) також змінюють порядок слів в реченні, підрядний сполучник стоїть одразу на початку, переносючи дієслово (модальне дієслово переноситься у самий кінець речення, перед головним дієсловом) в самий кінець підрядного речення, в той час як решта порядку слів залишається незмінною. До підрядних можуть залежати умовні речення, де сполучник

виступає як *if* в англійській. (Wenn ich gestern mehr Zeit gehabt hätte, hätte ich dich besucht.
- Якби вчора у мене було більше часу, я б до вас завітав.)

В китайській мові існують певні граматичні конструкції для вираження умовних речень, які можуть змінювати звичайний порядок слів у реченні.

Основними способами вираження умови в китайській використання умовних сполучників/часток (如果, 要是, 倘若, 万一).

Ці сполучники зазвичай ставляться на початку підрядного умовного речення, потім йде звичайний порядок *SVO*.

如果下雨,我们就留在家里。(Якщо піде дощ, ми залишимося вдома.)

Умовний оборот "是...的话" буквально означає "якщо це є випадком, що..." і вживається після підмета.

天气好的话,我们去野餐吧。(Якщо погода буде гарною, ми підемо на пікнік.)

Конструкція "一...就..." (yī...jiù...) - "як тільки...відразу..."

一到周末,我就回家乡看看。(Як тільки настане вихідні, я відразу поїду додому (на батьківщину).

Як бачимо, в китайській мові є спеціальні умовні конструкції, які можуть змінювати порядок слів у реченні. Проте, на відміну від німецької чи англійської, в китайській немає чіткої інверсії присудка у таких реченнях. Замість цього використовуються умовні сполучники/частки або обороти на початку речення.

Тож умовні конструкції в китайській мають свої особливості порівняно з індоєвропейськими мовами, проте вони теж можуть змінювати звичайний порядок слів *SVO* для вираження умови.

2.3 Дослідження вживання інверсії у сучасному китайському мовленні: аналіз мовленнєвого китаємовного дискурсу, у якому використовується інверсія

У сучасній китайській мові інверсія, що означає зміну звичайного порядку слів у реченні, використовується в різних мовленнєвих ситуаціях, часто під впливом мовних і культурних чинників.

Нижче ми наведемо приклади таких мовленнєвих ситуацій:

1) В офіційних промовах або презентаціях інверсія зазвичай використовується, щоб підкреслити ключові моменти або створити риторичний ефект. Наприклад, промовець може сказати: "只有通过共同努力，我们才能实现我们的目标" (Тільки працюючи разом, ми зможемо досягти наших цілей).

Прислівниковий модифікатор) "只有通过共同努力" на початку речення дійсно являє собою інверсію від типового порядку підмета і присудка.

Більш поширеною схемою буде така: "我们只有通过共同努力,才能实现我们的目标", де підмет "我们" стоїть на першому місці, а за ним іде прислівниковий зворот, що модифікує присудок.

Таким чином, ставлячи "只有通过共同努力" на початку, відбувається зміщення або інверсія прислівникової фрази з її типової позиції після підмета. Це риторичний прийом, який зазвичай використовується в китайській мові, щоб додати акцент або виділити прислівниковий модифікатор на самому початку речення. Хоча це не повна інверсія всієї суб'єктно-предикатної структури речення, проте вона передбачає інверсію саме позиції прислівникового звороту.

2) У китайській культурі інвертовані структури часто зустрічаються в традиційних приказках і прислів'ях, що відображають культурні цінності та мудрість. Наприклад, прислів'я "先天下之忧而忧，后天下之乐而乐" (спочатку турбуйся про проблеми світу, а потім насолоджуйся його радіщами) використовує інверсію, щоб підкреслити важливість вирішення проблем, перш ніж віддаватися задоволенням.

Звичайний порядок слів є SVO: 先忧(дієслово "турбуватися")天下之忧 (об'єкт – " турботи світу"), 后乐(дієслово "радіти")天下之乐(об'єкт "радощі світу").

Але в прислів'ї порядок слів інвертований, ставлячи об'єкти "天下之忧" (турботи світу) і "天下之乐" (радощі світу) перед дієсловами "忧" (турбуватися) і "乐" (радіти). Ця перевернута структура є риторичним прийомом, що використовується в класичному китайському письмі та прислів'ях для створення урочистого, офіційного та поетичного тону. Він має на меті зробити акцент на ключових поняттях "турботи світу" та "радощі світу", розташувавши їх на початку кожної фрази. Таким чином, хоча зміст залишається незмінним, навмисна інверсія у формулюванні прислів'я надає йому більш глибокої, філософської та літературної якості, властивої стародавньому мудрому вислову.

3) В мовному аналізі сучасної китайської мови в Інтернеті важливе місце займають дослідження інверсії, яка виявляється через різні лінгвістичні конструкції та структури, використані в реальному часі в комунікативних процесах. Інтернет, як невичерпне джерело текстів і діалогів, надає можливість вивчення різноманітних мовних явищ і їх використання у віртуальному спілкуванні.

Приклад А (З рецензій на фільм Devils on the Doorstep з Douban.com- 宾语前置):

Оригінальне інвертоване речення: "那部电影, 我已经看过了。"(5)

Перероблене у звичайний порядок слів SVO: 我已经看过那部电影了。

У прикладі 1, "那部电影" (той фільм) висувається вперед перед дієсловом "看过" (бачив), що є типовим для патерну 宾语前置, де об'єкт передує дієслову або схемі OSV.

Приклад Б (З повідомлення Baidu Tieba - 定语后置)(2):

Оригінальне інвертоване речення: "你那件新买的红色上衣, 我挺喜欢的。"

Перероблене у звичайний порядок слів: "我挺喜欢你那件新买的红色上衣。"

У прикладі 2, модифікатор "我挺喜欢的" (яка мені сподобалася) розміщено в кінці, після іменника з модифікаторами "那件红色新买的" (Та червона сорочка, яку ти

щойно купила), що є відображенням 定语后置, де модифікатори розташовуються після іменників, які вони модифікують.

Приклад В (зі спортивного форуму Нири - порядок слів VSO):

Оригінальне інвертоване речення: 看了那场比赛, 我觉得裁判的判罚很不公平。

(10)

Перероблене у звичайний порядок слів: 我觉得裁判的判罚在看那场比赛时很不公平。

У цьому дописі дієслово "看了" стоїть перед підметом "我" та присудком "那场比赛" за зразком VSO, що є відхиленням від звичайного порядку SVO в китайській мові.

Розглянуті приклади відображають різноманітні випадки інверсії, що зустрічаються в китайському мовному дискурсі в Інтернеті. Конкретно, вони ілюструють патерни 宾语前置 (винесення об'єкта вперед), 定语后置 (постпозиціювання модифікатора) та порядок слів VSO. Наведені приклади свідчать про те, що такі явища не лише існують в мовленні, але й є частими в інтернет-комунікації китайською мовою.

Висновки до розділу 2

У цьому розділі практики ми дослідили явище інверсії в китайській мові, порівнюючи його з українською та іншими мовами.

Виявлено, що інверсія використовується в сучасних китайських текстах, особливо в комерційних, таких як реклама. Ця техніка використовується для підкреслення ключових моментів, створення експресивності, лаконічності повідомлення, а також для відображення діалектних особливостей.

Проведено порівняльний аналіз інверсії в китайській та українській мовах.

Виявлено, що інверсія використовується в обох мовах для питальних речень та емоційного підкреслення. Однак механізми та частота використання інверсії відрізняються. В китайській мові інверсія частіше використовується з частками або зміною порядку слів, а також існує унікальна конструкція з 把, де дієслово ставиться після об'єкта. В українській мові інверсія зазвичай використовується з зміною порядку слів або допоміжними словами.

Крім того, було коротко проаналізовано використання інверсії в англійській, та німецькій мовах.

Досліджено використання інверсії в сучасній китайській мові, зосередившись на мовленнєвих ситуаціях. Виявлено, що інверсія використовується не лише в комерційних текстах, але й в офіційних промовах, прислів'ях та інтернет-комунікації. Наведені приклади демонструють різні типи інверсії, такі як винесення об'єкта вперед (宾语前置), постпозиціонування модифікатора (定语后置) та порядок VSO. Ці приклади підтверджують, що інверсія є поширеним явищем в сучасній китайській мові, особливо в мовленні, опосередкованому інтернетом.

ВИСНОВКИ

Загалом, дослідження інверсії в китайській мові продемонструвало її багатогранність та динамічний характер.

Інверсія використовується не лише для підкреслення певних слів або фраз, але й для створення риторичного ефекту, відображення культурних цінностей та адаптації до специфіки інтернет-спілкування.

Метою роботи було дослідити різні лінгвістичні аспекти інверсії в китайській мові, зосередившись на синтаксисі, семантиці, стилістичних та культурних аспектах.

В ході дослідження ми вивчили теоретичні засади інверсії в китайській мові, проаналізувавши різні погляди та підходи до її вивчення, порівняли інверсію в китайській та українській мовах, виявивши спільні та відмінні риси, дослідили функції інверсії в китайській мові, продемонструвавши її роль у підкресленні певних слів або фраз, створенні риторичного ефекту, відображенні культурних цінностей та адаптації до специфіки інтернет-спілкування, проаналізували різні типи інверсії в китайській мові, такі як стилістична, граматична та локативна.

Розуміння інверсії є важливим для вивчення китайської мови та поглибленого розуміння китайської культури.

АНОТАЦІЯ

研究中文中的倒装结构可能导致对不同语言学方面的研究。倒装是一个语言学术语，用于描述为了强调、表达或改变文体效果而改变句子中词语顺序的现象。倒装，或者句子中词语顺序的改变（出于强调或文体原因），是汉语句法和语法的一个显著特征。研究这一主题可能涉及对句子结构细微差别、句法、以及影响汉语中倒装使用的文化和语言学因素的深入了解。

工作的现实意义：研究中文中的倒装源自于对语法和句法结构独特性深入了解的需求，这种独特性是由不同的语言系统所决定的。这项研究在深入分析语言交互的语境中具有现实意义，为学术界开辟了新的领域，有助于改进汉语语言学研究方法论。

工作的目标是研究中文中倒装的不同语言学方面，着重关注句法、语义、文体和文化方面的因素。因此，我们为此研究设定了以下任务：

- 1) 研究汉语和乌克兰语中不同类型的倒装；
- 2) 比较汉语和乌克兰语中倒装的功能；
- 3) 研究网络交流对汉语中倒装的影响；
- 4) 探讨来自官方演讲、谚语和网络对话的例子。

研究对象是汉语中的倒装。研究课题是倒装对句法和语义结构、文体特点和文化联系的影响。

研究方法：比较分析将汉语中的倒装与其他语言（如英语和德语）的使用进行比较，突出所有语言倒装的共同特征和相异之处。研究将包括对句法结构中倒装使用的各种情况进行分析，并重点关注语义功能。科学的创新在于详细考察了汉语中倒装的语境，并结合了现代研究和方法。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Багмут, А. Й. Порядок слів. pp. 507–508.
2. “百度一下, 你就知道.” Baidu, 2019, www.baidu.com/.
3. Cicero. Works. Vol. 4, Cambridge, Mass, 1997, pp. 328–331.
4. “Der Konjunktiv (Умовний спосіб).” Wunderdeutsch, 3 May 2017, wunderdeutsch.com/der-konjunktiv-umovnyj-sposib/.
5. “豆瓣电影.” Douban.com, movie.douban.com/.
6. Емфатична Інверсія В Аспекті Проблеми Перекладу. Держава та регіони. Сер. Гуманіт. науки., 2013, pp. 110–113.
7. “广告圈：好文案，都爱用“倒装”！” 知乎专栏, 2020, zhuanlan.zhihu.com/p/161168115.
8. Hamann, J. G. Vermischte Anmerkungen Über Die Wortfügung in Der Französischen Sprache, Zusammengeworfen, Mit Patriotischer Freyheit, von Einem Hochwohlgelahrten Deutsch-Franzosen. - Deutsche Digitale Bibliothek. Historisch-kritische Ausgabe von J. Nadler.— Wien, 1949, pp. 130–131.
9. Her, One-Soon. “Apparent Subject-Object Inversion in Chinese.” *Linguistics*, vol. 47, no. 5, Jan. 2009, pp. 1143–1181, <https://doi.org/10.1515/ling.2009.040>.
10. “虎扑体育-虎扑网.” Hupu, www.hupu.com/.
11. Janet. “Sentence Structure Difference between English and Chinese.” *CCJK*, 27 Sept. 2011, www.ccjk.com/sentence-structure-difference-between-chinese-and-english/.
12. Каранська, М. У. Синтаксис сучасної української літературної мови. навч. посіб. для студ. гуманіт. фак. ун-тів і пед. ін-тів України, 1992, p. 150.
13. “咋滋咋滋！麦当劳中国在元宇宙发布汉堡了！_中国财经观察网.” www.xsgou.com, 2022, www.xsgou.com/biz/finances/2022/0714/198112.html.
14. Коломієць, І. І. Основні лінгвостилістичні поняття і категорії. Умань ВПЦ “Візаві,” 2015, p. 50.

16. Li, Charles N, and Sandra A Thompson. *Mandarin Chinese a Functional Reference Grammar*. Berkeley, Calif. [U.A.] Univ. Of California Press, 1989, p. 16.
17. Liu, Mei-Chun, and Jui-Ching Chang. *Re-Defining Locative Inversion in Mandarin: A Lexical-Constructional Approach*. University of California, Los Angeles, 2015, pp. 440–442.
18. Olesen, Jens. “German Word Order Rules Explained: Mastering Syntax in German.” *Olesen Tuition*, 23 Nov. 2020, www.olesentuition.co.uk/single-post/german-word-order-explained.
19. Pluche, Antoine. *La Mécanique Des Langues, et l’Art de Les Enseigner*. Gallica.bnf.fr, 1751, pp. 120–122.
20. Seonaid. “Inversion.” *Www.perfect-English-Grammar.com*, www.perfect-english-grammar.com/inversion.html.
21. Шерех, Ю. *Нарис Сучасної Української Літературної Мови*. Мюнхен, 1951, p. 143.
22. ШУХОВА, О. О. ДО ГЕНЕЗИ ТА СУТНОСТІ СИНТАКСИЧНОГО ПОНЯТТЯ ІНВЕРСІЇ. *Мовознавство*, 2012, pp. 73–78.
23. 数英网. “如果用「苹果式中文」来写各大品牌的广告语, 画风很美妙! .” *数英*, 2016, www.digitaling.com/articles/30753.html.
23. Sitko, A., et al. “The Contrastive Analysis of English, Ukrainian and Chinese Syntactic Structure.” *Chinese Studies*, no. 2, 2021, pp. 139–142, <https://doi.org/10.51198/chinesest2021.02.111>.
24. Tremblay, Antoine. *Word Order in Mandarin Chinese and Grammatical Relations*. *PACLIC 19*, 2019, pp. 334–337.
25. Yip Po-Ching, et al. *Basic Chinese*. Routledge, 13 Jan. 2009.
26. Zhang, Lan. *Locative Inversion and Aspect Markers Le and Zhe in Mandarin Chinese*. Vol. 2, *North American Conference on Chinese Linguistics (NACCL-20)*, 2008, pp. 895–897.

27. Zhou, Jian. Analysis on Differences between English and Chinese Sentence Structure. 2018 International Conference on Culture, Literature, Arts & Humanities (ICCLAH 2018), 2018, pp. 102–104.
28. “主谓倒置、状语后置句的常见用法--搜狐博客.” Cao82821381, 2015, cao82821381.blog.sohu.com/308160193.html.
29. 李荣炜. 汉英倒装句对比研究[J]. 湖北师范大学学报(哲学社会科学版), 2021, 41(02): 72-78.
30. 李荣炜. 汉英倒装句对比研究// 潘文国. 汉英语对比纲要. 北京: 北京语言文化出版社, 1987: 1.
31. 李荣炜. 汉英倒装句对比研究// 齐沪扬. 对外汉语教学语法. 上海: 复旦大学出版社, 2005: 1.
32. 陆俭明. 汉语口语句法里的易位现象[J]. 中国语文, 1980, (1): 28-41.
33. 李荣炜. 汉英倒装句对比研究// 骆小所. 现代修辞学. 云南: 云南人民出版社, 2010: 21-32.
34. 李荣炜. 汉英倒装句对比研究[J]. 湖北师范大学学报(哲学社会科学版), 2021, 41(02): 72-78. (Матеріали по 古代汉语)
35. 康瑞琮著. 古代汉语语法[M]. 沈阳: 辽宁人民出版社, 1987: 449.
36. 吴福熙编著. 古代汉语[M]. 兰州: 甘肃人民出版社, 1980: 296-310.
37. 余行达主编. 古代汉语[M]. 长春: 东北师范大学出版社, 1989: 454-455.
- Матеріали по 现代汉语
38. 唐功杰. 成语与文言同步学[M]. 2012-08: 230-231.
39. 齐沪扬等著. 现代汉语[M]. 北京: 商务印书馆, 2007: 429.
40. 北京师范大学现代汉语教研室编. 现代汉语[M]. 1980: 289-293.
41. 李勉东著. 现代汉语语法研究[M]. 长春: 东北师范大学出版社, 2003: 177-178.